

ที่ อต 74601 / ๑.350

องค์การบริหารส่วนตำบลหายโศก
อำเภอบ้านฝื่อ จังหวัดอุดรธานี
41160

๑๙ มีนาคม 2565

เรื่อง มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาไฟป่า ประจำปี 2565

เรียน กำนัน / ผู้ใหญ่บ้านตำบลหายโศก ทุกหมู่บ้าน

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. สำเนาประกาศจังหวัดอุดรธานี เรื่อง กำหนดเขตควบคุมไฟป่าในท้องที่จังหวัดอุดรธานี
ลงวันที่ 7 มีนาคม 2565 จำนวน 1 ชุด
2. แผ่นพับประชาสัมพันธ์ปัญหาหมอกควันและไฟป่า จำนวน 1 ชุด

ด้วยองค์การบริหารส่วนตำบลหายโศก ได้รับแจ้งจาก อำเภอบ้านฝื่อ แจ้งว่า จังหวัดอุดรธานี โดย กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้กำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาไฟป่า ประจำปี 2565 โดยจัดทำประกาศเขตควบคุมไฟป่าในท้องที่จังหวัดอุดรธานี มาเพื่อให้ท่านทราบ ให้ถือเป็นหน้าที่ ต้องสอดส่องดูแลให้ประชาชนในท้องที่ปฏิบัติตามประกาศอย่างเข้มงวด พร้อมทั้งขอความร่วมมืออรรถรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ราษฎรในพื้นที่ตำบลหายโศกทราบโดยทั่วกัน รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายจุลจิตร ทองทิพย์)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหายโศก

สำนักงานปลัด

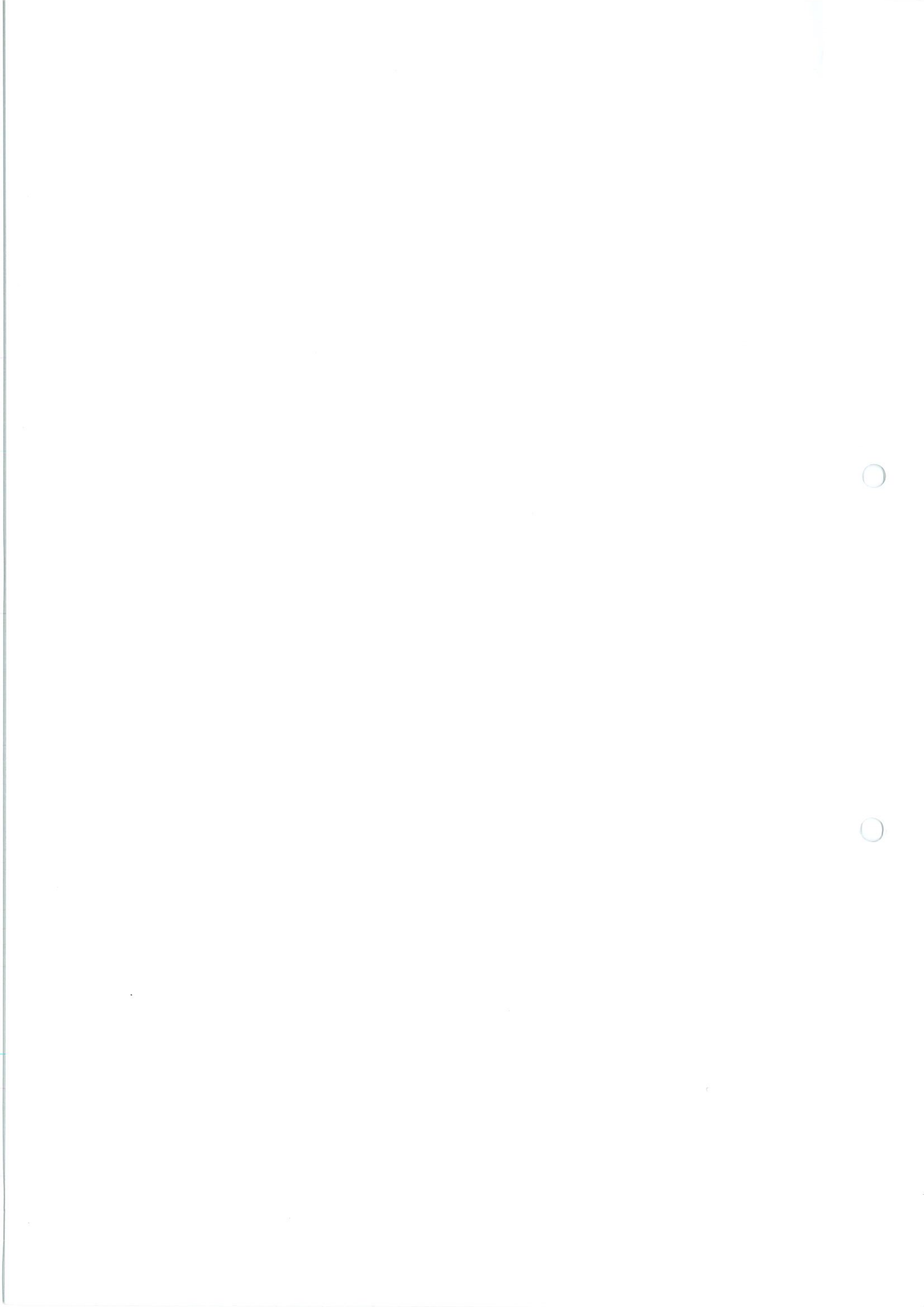
องค์การบริหารส่วนตำบลหายโศก

โทร. 0-4292-1979

โทรสาร. 0-4292-1979

เมืองนาอยู่ ศูนย์กลางอนุภาคลุ่มน้ำโขง

ประกาศจังหวัดอุดรธานี
เรื่อง กำหนดเขตควบคุมไฟฟ้าในท้องที่จังหวัดอุดรธานี

ด้วยปรากฏว่าในฤดูแล้งของทุกปีมักจะเกิดไฟฟ้าขึ้นเป็นประจำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ อาทิเช่น อุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขตห้ามล่าสัตว์ป่า วนอุทยาน และป่าสงวนแห่งชาติ ไฟฟ้าทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพยากรป่าไม้ สัตว์ป่า ตลอดจนชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน อีกทั้ง ยังก่อให้เกิดหมอกควันฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM 2.5) เป็นอันตรายต่อสุขภาพของราษฎร ทำให้รัฐต้องสูญเสียงบประมาณในการระดมกำลังเจ้าหน้าที่ เครื่องมือ อุปกรณ์ และยานพาหนะ ในการควบคุมระดับไฟฟ้าเป็นจำนวนมาก โดยสาเหตุในการเกิดไฟฟ้าที่สำคัญประการหนึ่ง เกิดจากการเก็บหาของป่า ล่าสัตว์ป่า และกำจัดวัชพืชในที่ดินทำกินของราษฎรที่อยู่ใกล้ชิดพื้นที่ป่าเพื่อเตรียมพื้นที่เพาะปลูก หรือเผาไร่โดยปราศจากการควบคุมที่ดีทำให้ไฟลุกลามเข้าไปในพื้นที่ป่า ดังนั้น เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหายอันเกิดจากไฟฟ้า และให้ราษฎรได้มีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาไฟฟ้า อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๕, ๒๐, ๒๑ และ มาตรา ๒๒ จึงกำหนดให้พื้นที่ทุกหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ ที่มีพื้นที่ป่าไม้ในท้องที่จังหวัดอุดรธานี เป็น “เขตควบคุมไฟฟ้า” และกำหนดมาตรการในการป้องกันไฟฟ้าไว้ ดังนี้

ภายในพื้นที่เขตควบคุมไฟฟ้า

๑. เมื่อมีความจำเป็นต้องเผาไร่หรือวัชพืชในที่ดินทำกิน ให้ราษฎรผู้ครอบครองที่ดินดังกล่าว ต้องขออนุญาตจากกำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน ในเขตปกครองท้องที่นั้น ๆ ก่อนที่จะดำเนินการทุกครั้ง พร้อมกับต้องจัดทำแนวกันไฟ และควบคุมไฟมิให้ลุกลามไปยังพื้นที่อื่น ๆ โดยให้ประสานกับหน่วยงานควบคุมไฟฟ้าที่อยู่ใกล้เคียง เพื่อจัดเจ้าหน้าที่คอยควบคุมในการดำเนินการดังกล่าวด้วย

๒. หากราษฎรไม่แจ้งขออนุญาตต่อกำนัน หรือผู้ใหญ่บ้าน หรือขออนุญาตแล้วแต่ไม่จัดทำแนวกันไฟ และมีได้ควบคุมไฟให้อยู่ในพื้นที่ที่ตนถือครอง จนเป็นเหตุให้ไฟลุกลามไหม้ป่า ให้กำนันหรือผู้ใหญ่บ้านแจ้งต่อนายอำเภอท้องที่ เพื่อดำเนินคดีตามกฎหมายแก่ราษฎรที่ฝ่าฝืนหรือปล่อยปละละเลยโดยเด็ดขาด

๓. ในเขตควบคุมไฟฟ้า ราษฎรต้องให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ในการดับไฟฟ้า ในกรณีที่เกิดไฟไหม้ขอ และหากพบเห็นไฟไหม้ป่าบริเวณใด ให้ช่วยกันดับไฟเสียแต่ต้น เพื่อไม่ให้ไฟขยายออกเป็นวงกว้าง หากไฟป่ามีความรุนแรงไม่สามารถควบคุมได้ ให้รีบแจ้งหน่วยงานควบคุมไฟฟ้าในท้องที่ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดส่งเจ้าหน้าที่เข้าระงับดับไฟฟ้าทันที ดังนี้

๓.๑ สถานีควบคุมไฟฟ้าภูผายลุม หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙ ๕๖๕๙ ๙๓๓๒

๓.๒ สถานีควบคุมไฟฟ้านายูง - น้ำโสม หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๑๘๗๕ ๙๐๓๖

/๓.๓ สถานีควบคุม...

๓.๓ สถานีควบคุมไฟฟ้าพื้นที่ลุ่มน้ำทอนอันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดอุดรธานี
หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๐๐๙๗ ๗๓๖๗

๓.๔ ศูนย์ "สายด่วนพิทักษ์ป่า ๑๓๖๒ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช"
หมายเลขโทรศัพท์ ๑๓๖๒ (ตลอด ๒๔ ชั่วโมง)

๓.๕ ศูนย์ป่าไม้อุดรธานี หมายเลขโทรศัพท์ ๐๔๒ ๒๒๑ ๗๗๙

๓.๖ ศูนย์ส่งเสริมการควบคุมไฟฟ้าภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ ๑ อุดรธานี กรมป่าไม้
หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙ ๓๔๑๒ ๒๕๓๙

๔. การจุดไฟเผาป่า หรือปล่อยให้ไฟลุกลามเข้าไปในพื้นที่ป่าแต่ละประเภท มีความผิด
และมีโทษตามกฎหมายต่าง ๆ ดังนี้

๔.๑ กฎหมายว่าด้วยการป่าไม้

๔.๑.๑ พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๕๔
และมาตรา ๗๒ ตรี กำหนดโทษสูงสุด จำคุกตั้งแต่ ๒ ปี ถึง ๑๕ ปี และปรับตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ - ๑๐๐,๐๐๐ บาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ

๔.๑.๒ พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔)
พ.ศ. ๒๕๕๙ มาตรา ๑๔ และ มาตรา ๓๑ กำหนดโทษสูงสุด จำคุกตั้งแต่ ๔ ปี ถึง ๒๐ ปี และปรับตั้งแต่
๒๐๐,๐๐๐ - ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๔.๑.๓ พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๑๙ (๑) และมาตรา ๔๑
กำหนดโทษสูงสุด จำคุกตั้งแต่ ๔ - ๒๐ ปี หรือปรับตั้งแต่ ๔๐๐,๐๐๐ - ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
ถ้าได้กระทำในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ ๑ หรือลุ่มน้ำชั้นที่ ๒ ตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด หรือพื้นที่เปราะบาง
ของระบบนิเวศ หรือความหลากหลายทางชีวภาพ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษหนักกว่าโทษที่กฎหมายบัญญัติไว้
ในวรรคหนึ่งถึงหนึ่ง

๔.๑.๔ พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๕๕ (๒)
และมาตรา ๙๙ กำหนดโทษสูงสุด จำคุกตั้งแต่ ๔ ปี ถึง ๒๐ ปี หรือปรับตั้งแต่ ๔๐๐,๐๐๐ - ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ ถ้าได้กระทำในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ ๑ หรือลุ่มน้ำชั้นที่ ๒ ตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด
หรือพื้นที่เปราะบางของระบบนิเวศ หรือความหลากหลายทางชีวภาพ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษหนักกว่าโทษ
ที่กฎหมายบัญญัติไว้ในวรรคหนึ่งถึงหนึ่ง

๔.๒ กฎหมายอื่น ๆ

๔.๒.๑ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๒๐ กำหนดโทษสูงสุด จำคุกไม่เกิน
๗ ปี และปรับไม่เกิน ๑๔๐,๐๐๐ บาท

๔.๒.๒ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒๕ (๕) และมาตรา ๒๗
และมาตรา ๒๘ กำหนดโทษสูงสุด จำคุกไม่เกิน ๓ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๒๕,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๔.๒.๓ พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕
มาตรา ๙๗ ผู้ใดกระทำความผิดหรือละเว้นการกระทำด้วยประการใด โดยมีขอบด้วยกฎหมาย อันเป็นการทำลาย
หรือทำให้สูญหาย หรือเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติซึ่งเป็นของรัฐ หรือเป็นสาธารณสมบัติ

ของแผ่นดิน มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายให้แก่รัฐตามมูลค่าทั้งหมดของทรัพยากรธรรมชาติ
ที่ถูกทำลาย สูญหาย หรือเสียหายไปนั้น

๔.๒.๔ พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗
แก้ไขเพิ่มเติมถึง(ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๖๗ (๗) และมาตรา ๗๑ จะกำหนดค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บ
และกำหนดโทษปรับผู้ฝ่าฝืนด้วยก็ได้ แต่มิให้กำหนดโทษปรับเกิน ๑,๐๐๐ บาท เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้
เป็นอย่างอื่น

๕. นายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนตำบล กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน
สารวัตรกำนัน สมาชิกสภาเทศบาล และสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ให้ถือเป็นหน้าที่ต้องสอดส่องดูแล
ให้ประชาชนในท้องที่ปฏิบัติตามประกาศอย่างเข้มงวด

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

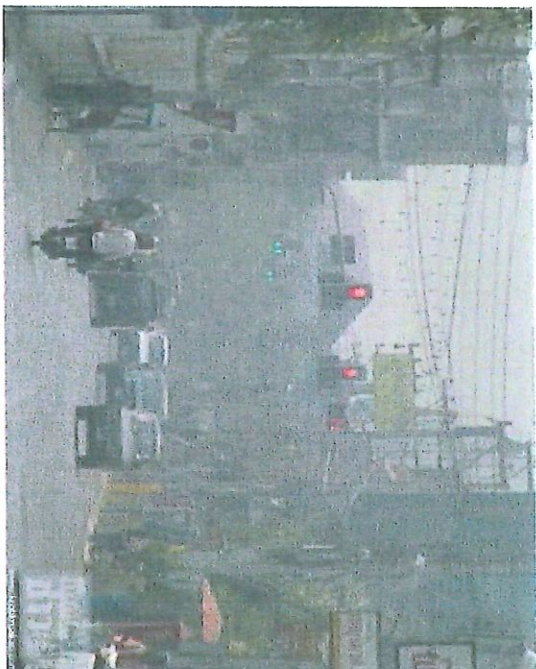
ประกาศ ณ วันที่ ๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

(นายวันชัย จันทร์พร)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานี

ปัญหาหมอกควัน และไฟป่า

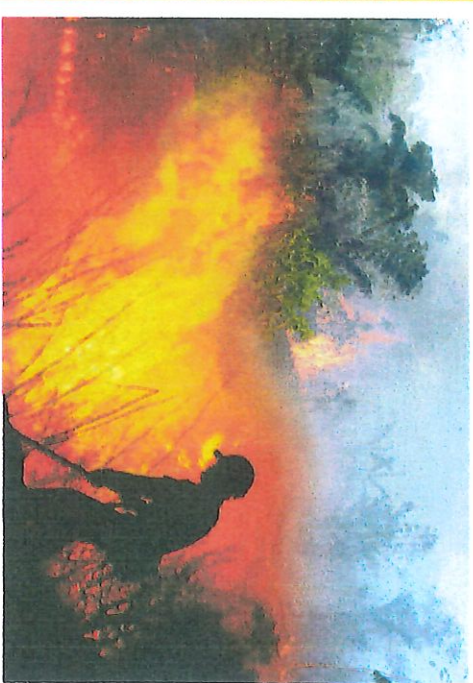
จากสถานการณ์ปัญหาหมอกควันที่เกิดขึ้นทุกปี สาเหตุส่วนใหญ่พบว่าเกิดจาก ฝีมือมนุษย์ มากกว่าที่จะเกิดจากภัยทางธรรมชาติ ทางการเผาป่า ใบไม้ และเศษหญ้าแห้ง เพื่อเตรียมพื้นที่ทำการเกษตรครั้งต่อไป ซึ่งปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นประจำ ถึงแม้รัฐบาลจะมีการประกาศขอความร่วมมือจากประชาชนและเกษตรกรให้งดการเผาหญ้าแล้วก็ตาม เนื่องจากก่อให้เกิดปัญหาหมอกควันและฝุ่นละอองกระจาย คละคลุ้งไปทั่วพื้นที่โดยรอบ

งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยโคก
โทร. 042 - 219296 หรือ 1669
วิทยุ : 162.525 Mhz
154.925 Mhz
<http://www.haisok.go.th/>

หมอกควันและไฟป่า

ร่วมรณรงค์ ลด หยุด เผา เพื่อลมหายใจลูกหลาน

แจ้งเหตุเพลิงไหม้ อบต.ห้วยโคก
ได้ทีเบอร์ 042-219296
หรือ 1669

หมอกควันในภาคเหนือ

เป็นปัญหามลพิษที่เกิดขึ้นเป็นประจำทุกปีในภาคเหนือของประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่จังหวัดเชียงใหม่ เริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายนและมีปริมาณสูงสุดในเดือนมีนาคม

สาเหตุหลักเกิดจากหมอกควัน

ฝุ่นละอองจากถนน การก่อสร้าง และเขม่าจากน้ำมันดีเซล ทำให้คุณภาพอากาศแย่มาก ประกอบกับสภาพภูมิประเทศซึ่งมีภูเขาล้อมรอบ ทำให้มลพิษต่างๆ ถูกกักไว้และแผ่ปกคลุมทั่วเมือง ผลวิจัยพบปริมาณฝุ่นพิษโรครณะระบบทางเดินหายใจในเชียงใหม่เพิ่มขึ้นทุกปี

ผลกระทบต่อสุขภาพ

ปัญหาหมอกควันทำให้คนที่อยู่ในที่โล่งนานๆ มีอาการเสบตา ตาแดง นานตาไหล คอแห้ง ระคายคอ หายใจติดขัด เหนื่อยง่าย และแสบหน้าอก ผลวิจัยการหาความสัมพันธ์ของฝุ่นละอองกับอัตราการป่วยและเสียชีวิตของประชาชน ในเชียงใหม่ และลำพูน ผู้ป่วยโรครณะระบบทางเดินหายใจในเชียงใหม่ เพิ่มขึ้นทุกปี และอัตราผู้ป่วยด้วยโรครณะเรื้อรังปอด ต่อประชากรแสน คนสูงกว่ากรุงเทพฯ และสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศไทย โดยพบผู้ป่วยโรครณะระบบทางเดินหายใจเพิ่ม ขึ้นถึงร้อยละ 17.6 ผู้ป่วยด้วยโรครณะเรื้อรังปอด อัตราต่อแสนประชากร เพิ่มจาก 9 คน ในปี 2545 เป็น 58.12 คน ในปี 2548

แนวทางแก้ปัญหาไฟฟ้า

แนวดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกาปี 6 วิธีด้วยกัน คือ

1. ทำระบบป้องกันไฟไหม้ป่า โดยใช้แนวคลองส่งน้ำและแนวพืชชนิดต่างๆ ปลูกตามแนวคลองนั้น
2. สร้างระบบการควบคุมไฟป่าด้วยแนวป้องกันป่าเปียก โดยอาศัยน้ำชลชลประทานและน้ำฝน
3. การปลูกต้นไม้โตเร็วคลุมแนวร่องน้ำ เพื่อให้ความชุ่มชื้นค่อยๆ ทวีขึ้นและแผ่ขยายออกไปทั้งสองข้างของร่องน้ำ ซึ่งจะช่วยให้ต้นไม้งอกงามและมีส่วนช่วยป้องกันไฟป่าเพราะไฟป่า จะเกิดขึ้นง่ายหากป่าขาดความชุ่มชื้น
4. การสร้างฝายชะลอความชุ่มชื้น หรือที่เรียกว่า "Check Dam" ขึ้นเพื่อปิดกั้นร่องน้ำ หรือ ล้ำธารขนาดเล็กเป็นระยะๆ เพื่อใช้เก็บกักน้ำและตะกอนดินไว้บางส่วน โดยน้ำที่เก็บไว้ จะซึมเข้าไปสะสมในดิน ทำให้ความชุ่มชื้นแผ่ขยายเข้าไปทั้งสองด้านกลายเป็น "ป่าเปียก"
5. การสูบน้ำเข้าไปในระดับที่สูงที่สุดเท่าที่จะทำได้ แล้วปล่อยน้ำลงมาที่ลำน้อยให้ค่อยๆ ไหลซึมลงดิน เพื่อช่วยเสริมการปลูกป่าบนพื้นที่สูงในรูป "ภูเขาป่า" ให้กลายเป็น "ป่าเปียก" ซึ่งสามารถป้องกันไฟป่าได้อีกด้วย
6. ปลูกต้นไม้ในพื้นที่ที่กำหนดให้เป็นช่องว่างของป่า ประมาณ 2 เมตร หากเกิดไฟไหม้ป่าก็จะปะทะระดับนกกล้วยซึ่งอุ้มน้ำไว้ได้มากกว่าพืชอื่น ทำให้ลดการลุกลามไฟลงไปได้มาก

ส่วนการแก้ปัญหาที่ประชาชนโดยทั่วไปสามารถทำได้ คือ ไม่เผาขยะ กิ่งไม้ ใบไม้ ต่างๆ ในที่โล่งแจ้ง ลดการใช้รถยนต์นานๆ เพื่อลดการเผาไหม้ของเชื้อเพลิง และในแต่ละพื้นที่ควรมีการจัดการและควบคุมปริมาณฝุ่นที่เกิดจากการก่อสร้าง ควั่นเสียดจากโรงงานอุตสาหกรรมให้จริงจังกว่าที่ผ่านมา